

Dubnická noc literatúry priniesla do knižničnej záhrady množstvo príbehov

3.6.2026 - Samuel Valuch | Mesto Dubnica nad Váhom

„To, čo sa tu dnes deje, nie je samozrejmosť,“ povedal z pódia Ján Púček a čosi tušené, no akoby práve objavené sa zrazu rozoznalo medzi divákmi.

Rozprávať sa celé popoludnie o knihách, poézii, reportážnej práci, ťažkom postavení žien v minulosti či tvoriť komiks a meniť si knižky - to všetko v regióne bez výrazných kultúrnych inštitúcií a centier, navyše v časoch nevelmi naklonených kultúre, nie je maličkosť.

Dubnická noc literatúry sa nám zdala vo virvare priprav menšou, než v skutočnosti bola.

Čert pod starým orechom

Hoci v centre pozornosti stáli knihy a ich autori, nečakanou hlavnou hviezdou večera sa stala knižničná záhrada. Poklonu jej so zvláštnym odleskom v očiach zložili nielen účinkujúci, ale aj ne jeden z divákov - poslucháčov. Ten prostý, no skvelý a stále neobjavený priestor na seba strhol značnú časť pozornosti úplne zaslúžene, veď na výbornej atmosfére najväčšieho podujatia dubnickej knižnice mal zásadný podiel.

Samotný program na pódiu pod starým orechom patril najprv deťom – hoci čert Kolofón v podaní Petra Gärtnera a jeho marionet vystieral svoje pazúry trocha schizofrenicky (a veľmi vydarene) striedavo k malým aj dospelým. **Pravda je taká, že tolko detí a ani tolko smiechu sme v úvode DNL ešte nikdy nemali.**

Keď sa malí diváci rozprchli na tvorivé dielničky s čertovskými záložkami a na **kurz komiksu s o. z. Pomimo** (pričom lektor Filip Horník bol prítomný naraz u nás a cez výstavu svojich ilustrácií aj na BRAKU) atmosféra pred pódium sa zmenila. Len ťažko si dnes vieme predstaviť tvrdosť vzťahov či smrť desiatich vlastných detí, bolesť z ktorej mohli vtedajšie ženy (ale ja muži) liečiť len prácou v domácnosti a na poli, tak, ako to vyličila etnologička **Júlia Marcinová, autorka knihy Kde si sa vydala, tam si mlieko pýtaj.**

Múry, ploty a Lucia Piussi na záver

Veronika Cosculluela zase otvorila dvierka do scvrknutého sveta väzníc a pozrela sa na ne očami väzňov i dozorcov, a boli to pohľady netušené a búrajúce stereotypy. **Ján Púček** o chvíľu neskôr síce hovoril o poézii, ktorá je nepolapiteľná a neuväzniteľná, no napokon sme aj tak skončili za ostnatým drôtom pri čítaní cyklu o dubnickom údolí. Silu jeho slov a myšlienok akoby túžil zvýrazniť drozd z plného hrdla spievajúci priamo na konári nad pódium.

Zo svojho obláčiku bezprostrednosti a nadšenia zahrála v závere programu najmä staré veci od **Živých kvetov modrovlasá Lucia Piussi**, ktorá zvestovala aj skvelú novinu – jej kapela sa dala po piatich rokoch nečakane dokopy. Na konci teda znela hudba, a po nej už len ticho príležitostne narúšané zvukmi balenia, nosenia a únavy.

Dubnická noc literatúry bola opäť najmä o príbehoch, hoci nie všetky z nich boli veselé. Dúfame, že nejaký príbeh (myšlienku, pocit či novú knižku) si z našej záhrady v posledný májový piatok odniesol každý návštevník. Viac sme naozaj nechceli.

Tento projekt bol realizovaný vďaka podpore Európskeho hlavného mesta kultúry Trenčín 2026 a Trenčianskeho samosprávneho kraja.

<https://www.dubnica.eu/udalosti-v-meste/aktuality/dubnicka-noc-literatury-priniesla-do-kniznicnej-za-hrady-mnozstvo-pribehov-4367sk.html>